

ՅՈՒՑԱԿ ԵՒ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆՆԵՐ

ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ Գ. ԿԻԻԼՊԵՆԿԵԱՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԻ

ՀԱՅԵՐԷՆ ՀՆԱՏԻՊ ԳԻՐՔԵՐՈՒ

(1512 — 1800)

67

ՀՈՒԿԱՍ ՎԱՆԱՆԴԵՅԻ. ՏՕՄԱՐ: Ամսդերամ, տպ. Թովմաս եպս. Վանանդեցի, 1698, 2 չհ.
+ 106 = 108 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՀԱՄԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ ՀՆԳԵՏԵՍԱԿ ԱՄՈՑ Հոսմայեցուց, Ազարիայի, Հայոց, Հրէից, և Տաճկաց: Եւ Շրջան մշտնջենաւոր՝ Տարեկան զեկուցմանց. այլև. Հին, և Նոր Տոմարի Զատկացն Սահմանաց: Ի զբօսանս մերազնեայ Տոմարասէր Եղբարց: Շարեցեալ ի Յօհաննիս-եան Մատթէոսէ. և յօրինեցեալ յապիրատ Նուրիջանեան Հուկասէ՝ Վանադեցուց: Տպիւք՝ և ծախիւք Թոմայ Ենամեմ Վարդապետին, և Վանիցն Գողթնեաց Սրբոյ Կալին՝ Սրբափայլ Եպիսկոպոսին: Յամի Տեառն 1698: ՅԱմստէրդամ

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Եօզեաց զասուն երանաւէտ.
Հաղորդ դտայց՝ և ես յաւէտ:
Բօպէարար ի սպառ լբայ.
զի յառօրեայ միշտ յօրացայ:
Բամեա՛յ աղինք բանաւորաց.
առ թեզ զօշին Տէրըդ կենաց:
Դարման հոգւոյ իսկ և մարմնոյ.
Թե՛ մատուցես բժիշկ հանրոյ:
Ի մայն Հաւուդ Զօբաւորի.
յարեայց ի յօրըն աներկի:

Վերոգրեցեալ չափարանական խնդրուածն է՝ ասացեալ յԵնամեմ Թոմայ Վանանդեան
Բարուսույն, որում եեթարկին Տպարանս, ամենայն աշխատանք, և աշխատուորք Տպարա-
նիս. ի Փառս, և ի Պատիւ Հանուրց էին. Ամէն:

Կիւլպենկեան Մատենադարան

264.11

Նո. 1698

68

ԵՐԵՄԻԱ ՎԱՐԴԱՊԵՏ. ԲԱԹԳԻՐՔ ՀԱՅՈՑ, ԼԻՎՈՆՈ, Հրատ. Սարգիս եպս. Եւզոկիացի,
1698, 344 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԲԱՌԳԻՐԲ ՀԱՅՈՅ. արարեալ ի Սուրբ Էջմիածին երեմիայ Վարդապետէ: Եւ Ես Սարգիս եւ պիտկոպոս աշխատասիրեալ: Եւ զբոս Աստուածաշունչ զբոցն ընդ սմա. միաւորեալ: Որ Եւ ընթերցողացն Աստուածաշունչ զբոց բաւականէ լիով: տպագրեցաւ:

Ի Հայրապետութեան Տեան Նահապետի Կաթողիկոսի ամենից Հայոց: Ի Յալիկոսնայ. Քաղաքի. Եւ Թվականութեան Հայոց. ոճիւն. յունիս. Ժ. Եւ ի Թվին փրկէին. 1698. յունիսի Ժ:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Շնորհին Եւ ողորմութեամբն աստուծոյ. Աւարտեցաւ Բաղդիբա. Թվին Հայոց. ոճիւն. Եւ Հոկտեմբերի ամսոյ. ի ի լաւ Եւ ընտիր օրինակէ. որ Եւ յոյժ օգտակար է ընթերցողացն զաստուածաշունչ Եւ զայլ զբեանս. Աշխատասիրութեամբ. Սարգրի Բանասիրի Եւ զոկիացոյ. որ Եւ սոճէթն վերածայնեալ. Եւ որդեանկն իմ Սիմոն. որ յոյժ աշխատեցաւ ընդ յիս. ի Թափել զգլխապիւրսն. Եւ ի սրբազրեկն. զի ի տպարանին ոչ զոյր. բազում զլիսպիր. վասն այն առաջին տեարն ի վերայ այրից խաղ եղաք զի ի տեղի զլիսպիր լիցի. Եւ զայն խաղով այրերն զլիսադիր իմաստէր. Եւ զվերայզրեալ Սարգիս Եպիսկոպոս Եւ զորդեանկն իմ զսիմոն յիշեալէր ի մաքրափայլ աղօթս մեր զմեզ. Եւ զմեզոցն մեր. Եւ զուր յիշեալ լիցիք ի քրիստոսէ աստուծոյ մերմէ Ամէն:

Կիւլլէնկեան Մատենադարան

463

Եւ 1698

ՇԱՐԱԿՆՈՅ: Կ. Պոլիս, տպ. Աստուածատուր Կոստանդնուպոլսեցի, 1699. 527 + 1 չհ. = 528 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՇՆՈՐՀՕԲ ԱՄԵՆԱԶՈՐԻՆ ԱՍՏՈՒՄՈՅ: ԵՒ ՈՂՈՐՄՈՒԹԵԱՄԲ ՏԵԱՌՆ ՄԵՐՈյ Գիտութի Քրիստոսի Եւ յոթանդակութեամբ Հոգւոյն որոյ պարզեաւտուի. Ըսկիզբն եղաք երաժշտական երգս Շարականաց. զեղեցիկ յօրինեալ ի սրբոց մերոց վարդապետաց. ի լուսաւորութիւն Եւ ի պայծառութիւն եկեղեցեաց Հայաստանեաց: Ըստ աւուրց պատշաճիւ ըզտերունեացն Եւ ըզսրբոցն զօրհնութիւնսն քաղուածովք եղաք զի մի որ աշխատեցի որոնել. նայեւ զգիշերապաշտօնսն Ձտերունեացն Եւ զմարտիրոսացն Եւ զաւուր պատշաճսն իւր սարքն եղաք կարգաւ: Ի Հայրապետութեան Սրբոյ Աթոռոյն Էջմիածնի Տեան Նահապետի Սրբապան Կաթողիկոսին: Եւ Սուրբ Երուսաղեմայ Հայրապետին Տէր Մինասին Եւ տպագրեցեալ ի տպարանի Ըստամպոյցի Խօճայ Կարապետի որդի Տիրացու Աստուածատուրին: Արդեամբ Եւ զոյժիք նոյնոյ: Ըստամպոյցի Տիրացու Աստուածատուրին: Եւ կեսարացի Սարգիսին. որ մականուամբ ծառայ կոչի: Ի Թուականութեան Հայոց. ոճիւն: Սկզբութեան ամսոյ Ժա: Ի մայրաքաղաքն Կոստանդնուպոլիս: Օգնեալ Հոգիա Սուրբ Աստուած ճշմարիտ. զսկսեալս մեր զու հասոյ յաւարտ:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Շնորհօք Եւ ողորմութեամբ տեան մերոյ Գիտութի Քրիստոսի Եւ բարեխօսութեամբ որոյն Հոյ Աստուածածնին Եւ Սրբոյն Մինասայ զօրաւարին. յանդ ելեալ աւարտեցաւ տառս

երաժշտական. որ և կոչի ձայնդդ Շարակնոց: Ի թվականիս Հայոց ոճիթ. Օգոստոսի 16:
Ի մայրաքաղաքն Կոստանդնուպոլիս: Ի Հայրապետութեան Սրբոյ աթոռոյն Էջմիածնի Տեան
Նահապետ Սրբազան Կաթողիկոսի ամենայն Հայոց: Եւ սուրբ Երուսաղէմայ Հայրապետի
Տեան Միենասին: Եւ մայրաքաղաքիս առաջնորդ Տէր միթիար Վարդապետեան:

Արդ՝ որ Հանդիպի աստուածայնոյ երգարանիս յիշեցիք զիս. բտամբոյցի պարուն
կարապետի որդի Տիրացու Աստուածատուրս. և զԵղրայրն իմ պետրոսն և զՀանգուցեայ
մայրն իմ մարիամն. և զամենայն արեան առաւ մերձուորս. միով Հայր մեղայիս. և զուր
յիշեալ լիջիք ի քրիստոսէ ամէն:

Արդ զարձեալ աղաշեմ յիշեցէք Ես նուստս յամենից զՍարգիսս զի կարի յոյժ աշ-
խատեցաւ ի շարելն և ի սրբազնելն զի ամէնէին ոսկան Վարդապետին շինած քաղաւածուի
վերա. իւր շինած շարակնոցին վերա շարեցի. յիշեցէք զծնողք իմ զՀոգեւորն և զմարմնա-
ւորն և զամենայն արեան արու մերձուորն իմ. և զուր յիշեալ լիջիք ի քրիստոսէ յուսոյն
մերձէ ամէն:

Այլ և յիշեալիք զաչի քաղաքն զԿենդանիս և զնշեցեայ իւր. միով Հայր մե-
ղայի. զի կարի յոյժ աշխատեցաւ ի սրբազնութեանն սորին. զվարձահատոյցն քրիստոս
զիւր վարցան Հատուցէ:

Այլ և յիշեալիք զաշխատաւորս սորին զԹուփէրն և զմիքայլն և զԵղիայն. միով
Հայր մեղայիս: զի կարի՝ յոյժ աշխատեցան. և զուր յիշեալ լիջիք ի քրիստոսէ. որ Լորձ-
նեալ յաշխտանս ամէն: Հայր մեր որ յերկինս:

Կիւլպինկեան Մատենադարան

264-7

1699

ՏՕՄԱՐ: Կ. Պոլիս. 1699. 48 + 288 = 336 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՏՕՄԱՐԱՅ ԳԻՐԲ ՀԱՅՈՅ ՀՐԾՄԱՅԵՑԻՈՅ: ԵՒ ՊԱՐԶԱՏՕՄԱՐ: Ընդ որոց և Տոյ Եղիսապետ
Մարմնախոյաղ. և Երազման և Երակ անելու: Ի Հայրապետութեան Տեան Նահապետի
սրբոզան Կաթողիկոսի ամենայն Հայոց: Ի մայրաքաղաքն Կոստանդնուպոլիս: Ի թվակա-
նիս Հայոց. ոճիթ Եղիսի. Թ:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

2-րդ:

Կիւլպինկեան Մատենադարան

264-11

1699

ՄԵԿԵՆՈՒԹԻՒՆ ՅՈՒՀԱՆՆՈՒ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՆ: Թրգմ. Պետրոս Վարդապետ Թիֆլիսեցի. Կ.
Պոլիս, 1700. 208 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԳԻՐԲ ՄԵԿՆՈՒԹԵԱՆ ԵԱՅՏՆՈՒԹԵԱՆՆ ՍՐԲՈՑ ԵՕՀԱՆՆՈՒ ԱՒԵՏԱՐԱՆՁԻ: Ի լաթինացոյ թարգմանեցեալ ի Հայ բարբառ ի Պետրոսէ վարդապետէ թիֆլիզեցոյ: Տպագրեցեալ ներ տպարանում սրբոյ էջմիածնի, եւ սրբոյ Սարգսի զօրավարի: Ի Հայրապետութեան Տեառն Նահապետի Կաթողիկոսի ամենից. Հայոց: Ի Կոստանդինուպոլիս: Քաղաքի: եւ թուարկութեան Հայոց: ռճԺ: եւ ը-ին յուսմարի ամսոյն: եւ Ի Թիֆլիս փրկչին. 1700. յուսմարի Ը:

ՎԿԱՑՈՒԹԻՒՆ.

Եւ Մեկիսէթ Վարդապետս կարողութեամբն եւ շնորհքն աստուծոյ Պատրիարկոս մայրաքաղաքի Կոստանդինուպոլիս տեսի զմեկնութիւնս զայս եւ Հաւանեցայ. զի զաի զսա ըստ մեկնութեան սրբոց մեծաց վարդապետաց եկեղեցոյ վասն որոյ ետու զհրաման զի տրպագրեցի:

ՅՈՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ամեազօր շնորհքն աստուծոյ յանկ ելեալ աւարտեցաւ զիրքս մեկնութեան տեսլանն յոհանու. ըստ մեկնութեան սրբոց վարդապետաց աստուածաբանից եկեղեցոյ. զոր եւ թարգմանեցեալ եղեւ սա ի Լաթին լեզուէ ի Հայ բարբառ. ի Պետրոսէ Վարդապետէ թիֆլիզեցոյ ի խնդրոյ ումեմն ապիկար րանասիրի. առ ի լուծումն տարակուսութեան սրտի իւրոյ եւ մանկանց սրբոյ եկեղեցոյ կորարց իւրոց սիրելեաց:

Եւ քանզի թէպէտ զտանիւր սա ի մէջ ազգիս մերոյ. սակայն էր յոյժ սակաւ եւ զժուարագիւտ. եւ այն եւս զժուարթմաց եւ յանախարան. զոր ամենայն ոք ոչ կարէր պարզապէս իմանալ. վասն որոյ եւ սա զիւրիմաց ռճով եւ կարճաօտ կերպիւ շարադրեցեալ եւ զեւ զի մի ոք փափաքող սորին անարդիւն լիցի ի մեկնութենէ սորին:

Գիտեմ զի զոն բազումք եւս որք Հմուտք են եւ կամ տեսեալ են զմեկնութիւն զըրզոյս այսմիկ այլ յանախարոյն քան զայս. սակայն խնդրեմք զի մի անզոռեցեն զկարճադոյնս. նկատելով միայն ի յանախարութիւն տեսեցելոյն եւ Հմտացելոյն. վասն զի բազմութիւն բառիցն ոչ տարարանոյս զտարակուսութիւն սրտի. այլ բանն. եւ զօրութիւն մտացն. որոյ ընթերցողն մտադրութեամբ եւ թարց նախանձու, վերանանի բազմաւ բանիւ եւ զօրանայ մտօք, եւ ապահով լինի սիրտին ի յամենից տարակուսութեանցն որ ի վերայ զըրզոյս այսմի ունի:

Մանաւանդ այնոքիկ որք փոքր բանիւ կարող են եւ յօժար իմանալ զբազումս որոյ յաղագաս շարադրեցեալ եւ տպագրեցեալ եղեւ սա. լիով բանիւ եւ զօրութեամբ եւ կարճադոյն բանիւ:

Կամակցութեամբ եւ Հաւանութեամբ մեծաւորաց ի մայրաքաղաքն Կոստանդինուպոլիս, ի տպարանի սրբոյ էջմիածնի եւ սրբոյն Սարգսի զօրավարին:

Որ եւ աւարտն սորին եղեւ ի Թուին Փրկչին. 1701: Իսկ ըստ Հայոց. ռճԺ ի մայիսի իր-նս: Վասն որոյ աղաչեմ զամենեան զի որք Հանդիպիք այսմ աստուածայնոյ մատենիս յիշեսլիք առ տէր միով Հայր մեղայիւ եւ ողջունիւ զայնոսիկ որք աշխատեցան եւ կամ օղնութիւն Հասին արդեամք եւ կամ առիթք եղեն ջանիւք. ի թարգմանիւն եւ ի տպիւն սորին եւ որք յիշէք յիշեալ լիջիք ի միուս անզամ զայստեան տեսնն մերոյ:

Ամէն Հայր մեր որ յերկինս ես...

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

238

ՊԵ 1700

ԱՍՏԱՏՈՒՐ ՎՐԴ. ԷՐԶՐՈՒՄԵՑԻ. ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ ԵՐԴ ԵՐԳՈՑԻ: Կ. Պոլիս, 1700 (աւարտ. 1701), 258 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՀԱՄԱՌՈՏ ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ ԵՐԳՈՅ ԵՐԳՈՅՆ ՍՈՂՈՄՈՆԻ: Շարադրեցեալ ի Խաչատուր Էրզրու-
մեցոյ Աստուածաբան վարդապետէ՝ ըստ մեկնութեան զերազանցից վարդապետաց աստուա-
ծաբանից Եկեղեցոյ:

Որոց տնտեսքն են այսօրիկ. սուրբն Օղոստինոս՝ սուրբն Գրիգոր Երեսնացին՝ սուրբն
Գրիգոր Հոսմայ Հայրապետն. սուրբն Ամբրոսիոս՝ սուրբն Բեռնարտոս՝ Որոգինէն՝ սուրբն
Թոմաս աղոյինացին՝ սուրբն Բարսեղ՝ սուրբն Հերոնիմոս Բէթլայ քահանայն՝ Ռուպերտոս՝
սուրբն Անէլմոս, Կասիօգորոս՝ սուրբն Եպիփան, սուրբն Կիրէղ, Իգնատիոս՝ սուրբն Կի-
րիանոս՝ սուրբն Պատմաբանս՝ սուրբն Բենեդիկտոս: Եւ մանաւանդ տիրենա ի փառս մե-
ծազոյնս աստուծոյ:

Ի Հայրապետութեան Տեսնն Նաւապետի Կաթողիկոսի ամենից. Հայոց. ի Կոս-
տանդինուպոլիս: Քաղաքի: Եւ Թուրքերութեան Հայոց: Ոճն: յուսարի ամսոյն ք: Եւ ի Թիֆ-
լիսէն. 1700. յուսարի ք:

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ

Եւ մեղքեալ վարդապետս կարողութեամբն. Եւ շնորհօք աստուծոյ Պատրիարքս
մայրաքաղաքիս Կոստանդինուպոլիս, տեաի զմեկնութիւնս զայս երկոյ երկոց սողոմոնի,
շարադրեցեալ ի Հաւատարմ ըստեկամէն մերմէ Խաչատուր վարդապետէ Էրզրումեցոյ, Եւ
ընթերցեալ հաւանեցայ. զի զաի զնա ըստ մեկնութեան սրբոց մեծաց վարդապետաց Եկեղեց-
ոյ. վասն որոյ ետու հրաման, զի տպագրիցի:

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ամենագոր կարողութեամբ Հօրն Երկնաւորի Եւ շնորհօքն յիսուսի. Եւ նպաստու-
թեամբն ողւոյն սրբոյ յանկելեալ աւարտեցաւ զերջս մեկնութեան Երզոյ Երզոցն սողոմոնի.
շարադրեցեալ ի Խաչատուր Էրզրումեցոյ աստուածաբան վարդապետէ. ըստ մեկնութեան
զանազանից վարդապետաց Եկեղեցոյ ի ինդրոյ ուսման տպիկար բանասիրի, վասն լուծա-
նելոյ զտարակուսութիւն սրտի իւրոյ. Եւ ամենից մանկանց Եկեղեցոյ լինել տոթի անտա-
րակոյս մնալոյ ի բանս Եւ ի մեկնութիւնս այսմ աստուածայնոյ մատենիս: Որ Եւ թկնա-
կանիւր ի մէջ ազգիս մերոյ, մեկնութիւն զԵրզոյս այսորիկ սակայն ոչ ամենութեք, այլ
ի տեղիս. տեղիս Եւ այն Եւս Համառոտ Եւ Երբազգաց որոյ վասն տպեցեալ եղև սո զի յո-
մենութեք զտանիցի, Եւ մի ոք փափաքող սորին ի տարակուսութեան մնացէ. այլ ամենեք-
եան վայելեցեան զիմացումն Եւ զօրութիւն Երկնաւորան Եւ սիրալիր զԵրզոյս այսմիկ: Կա-
մակոյթութեամբ Եւ Հաւանութեամբ մեծաւորաց. Եւ սրբազրութեամբ ուսման շնչին բանասիրի:

Թուին ջրիստոսի 1701. Եւ ըստ Հայոց Ոճն-ին ի մարտի իր-ին: Բայց երես անկեալ
աղաւթ զամենեան զի սիրով ընդունիցիք զսա Եւ միոյ յիշման առ տէր. ըմբոն Համարեսիք
զմատակարարան Եւ զայսատողս Եւ զնպաստ Հասողան ի շարադրումն Եւ ի տպումն սորին Եւ
որք յիշէք յիշեալ յիշէք ի ջրիստոսէ: Խանդակաթ սիրով ընթերցողք երբ խանդակաթ լինիք
սովա առ տէրն յիսուսի. Եւսէք ի նպաստ Եւ օգնութիւն նպաստելոյն սորին: Միով Հայր մե-
ղայի. Եւ ողջունի: Ամէն:

Հայր մեր որ յերկնս...

Ողջոյն քեզ Մարիամ...

Կիւլպէնեան Մատենադարան

223-9

Խա 1700

ՏՕՆԱՏՈՅՑ ԵՒ ԱՆԵՏԱՐԱՆԱՏՈՅՑ: Կ. Պոլիս, տպ. Սարգիս Դարբի, 1701 (աւարտ. 1702).
392 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՏՕՆԱՏՈՅՑ ԵՒ ԱԻԵՏԱՐԱՆԱՏՈՅՑ Կարգաւորութիւն եւ հրահանգ ակունական տօնից: Զոր կարգեալ եւ սահմանեալ ի սահակայ հայրապետէ ըստ արարողութեանցն հայաստանեայց: Ի հայրապետութեան տեառն Նահապետի ամենախ հայոց կաթուղիկոսի արքայ էջմիածնի: Զոր առ ի մէնջ յոյժ խնդրող զտաւ ըստ այսմ տօնացուցիս. զոր աւետարանքն եւ մարդար-րէականքն եւ պօղոսի գիրքն եւ այլն զլիւթին եւ համարովն գրեցաւ որպէս աստուածաշունչի միջուան եղեալ են. որ յորժամ կամենաս յաւուր պատշանին. թէ զիբէթ թէ աւետարանն ուրում զլիւթի է կամ քանի համարումն է զիբուրաւ զտանի ի մէջ աստուածաշունչին: Դարձեալ լուսանցի ըրախամն թիթի համարքն է լաւ օրինակէ. եւ զտպագրոցս յիշեալ: Ի թմին հայոց ռճծ. ի կոտանողինուպօլիս:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ Ա

Փառք պատիւ եւ դոհութիւն հանդերձ երկրպագութեամբ. Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն արքայ ամէն:

Որ ետ կարողութիւն նուաստացելոյ անմիտ. հասուցանել ի կոտար զկեղեցկաբար-մար եւ զնորակերպ զգիրքս զայս որ կոչի տօնացոյց կատարեալ: Ի հայրապետութեան տեառն Նահապետի ամենայն հայոց կաթուղիկոսի եւ առաջնորդութեան արքայ երուսողէմի տեառն Մինասայ. Եւ պատրիարքութեան մայրաքաղաքիս կոստանդնուպօլսոյ Աւետիք վարդապետի. ի թվականին հայոց. ռճծաւ. յամենախ մայրիս Արզ. հանդիպօղբ յայսմ զրկկանս վայելչատպի. յիւնցէք ի մաքրափայլ ազօթս ձեր զնուաստ Սարգիսս որ եմ ծառայ ամենե-ցուն. քանզի բազմաւ ջանիւ աշնելով ի տուն եւ ի զիւրիս թէ ի ժողովումն սորա ի մի տուփ. թէ ի տպելն յոյժ աշխատեցայ. ունելով յոյս ի մտի զսուրբ կոյսն Տիբուհի. որոյ այցելու-թիւն անպատա եղիցի. ստացողաց եւ աշխատողաց սորին ամէն: Հայր մեր:

էջ 384

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ Բ

Պարգատմարս խիտ օրինած.

Եօթն երակովն դու զգուռն բաց.

Որ խիտ խորին է զաւ մէկնած.

զիս մեղաւոր սարգսիս սղորմի տաք:

էջ 388

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

264-1

1701

ԹՈՎԱԾԱ Ա ՔԵՄՓԻՍ. ՀԱՄԱՀԵՏԵՆՈՒՄԸ ՔՐԻՍՏՈՍԻ: Թրգմ. Եովհաննէս Վրդ. Կոստանդ-նուպօլսեցի(Հօլով): Կ. Պոլսի, 1701. 352 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԴԻՐՔ ԹՕՄԱՅԻ ԳԵՄԲԵՏՈՅ, Կանոնականի Կրօնաւորի ի Կարգէ Սրբոյն Օղոստինոսի: Եղապա Համահեկեմանն բրիտոսի: Թարգմանեցեալ ի Եովհաննէս Վարդապետէ Կոստան-

գինացիություն, ի Հոգեկան Ձուարճութիւն մերացնեայց: Եւ տպագրեցեալ, ի Կոստանդնուպոլիս: Արդեամբք եւ ջանութեամբք փափաքողաց զրդոյս աշտօրիկ: Արդ որք հանդիպիք սմա ընթերցելով կամ զրոնելով: յիշեալիք առ տէր զմատակարարսն սորին: Եւ որք յիշէք յիշեալ լիջիք ի քրիստոսէ ամէն ի Հայրապետութեանն Տեառն Նահապետի Կաթողիկոսի ամենից հայոց:

Ի Թուարեութեան հայոց ոճիս. Եւ թ ին հոկտեմբերի ամսոյն:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Աւարտեցաւ զիրքս համահետեման. ի Թուականութեան հայոց: ոճիս ի յաւարի: Ի փառս մեծազոյնս աստուծոյ Եւ ի օգուտ ջերմեանդութեամբ ընթերցողաց: Արդ որք զմայլիք սովաւ առ տէրն յիստիս յիշեալիք առ տէր զմատակարարսն սորին: Եւ որք յիշէք զվարճս ի տեառնէ տոնուցոյ: Ամէն:

ՅՐԱՆՈՒ. Անուանաբերքին վրայ տպագրութեան քուական դրուած է Հայոց ՌձՅ (1140 + 551 = 1691). յիշատակարանիմ մէջ՝ Հայոց ՌձՅ (1150 + 551 = 1701): Մեք ընդունեցինք այս վերջինը, հակառակ որ Գ. Կոքիտեան (Հայ Տպագիր Գիրք Կոստանդնուպոլսմէ, Երեւան, 1964, էջ 109) անոր տպագրութեան համար կը գնէ 1700-1701 քուականները: Հայ Հնատիպ Գրքի Մատենագիտական Յուցակը զայն կը դնէ 1700-ի տակ: Առաջինը զայն կը նկատէ Ս. Էջմիածնի եւ Ս. Սարգսի անուով Կ. Պոլսոյ տպարանին մէջ տպուած: Մինչ երկրորդը որպէս Միխայիլ Սեբաստացիի հրատարակութիւն կ'ընդունի:

Կրկնական Մատենագրան

230-2 ԳԼ

1691

75

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ՆԱՐԵԿԱՏԻ. ԳՐԻԳ ՈՂՈԹԻՑ (ՆԱՐԵԿ): Կ. Պոլիս, տպ. Աստուածատուր զպրի, 1701 (աւարտ. 1702), զճլգ (436) + բճճ (256) + ճիւ — ճճ (8) = 700 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԻ

ԳՐԻԳ ՈՂՈԹԻՑ ՍՐԲՈՅՆ ԳՐԻԳՈՐԻ ՆԱՐԵԿԱՏԻՈՅ ԱՐԱՐԵԱԼ: Տպագրեցեալ Ներ զորճարանում Սրբոյն Մինասայ զօրավարի: Ի Հայրապետութեան սրբոյն էջմիածնի Տեառն Նահապետի սրբազան Կաթողիկոսի ամենայն Հայոց: Եւ ի Հայրապետութեան սրբոյ Երեստգետի սրբազան Կաթողիկոսի ամենայն Հայոց: Եւ առաջնորդ ժայրաքաղաքիս մէլիքսեղ վարդապետն: Ի տպարանի. Պարօն Կարապետի որդւոյ Աստուածատուր զպրի: Արդեամբք եւ հոգարարճութեամբ եւ ծախիւք տիպակեցի մինաս որդւոյ Ղազար իրեցոյ:

Ի Թվականութեան փրկչին. ոճիս Եւ թվիս հայոց ոճի. Մարտի ամսոյ. ի ի Կոստանդնու. Պոլիս:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Յիշատակարան

Փառք պատիւ եւ երկրպագութիւնք մշտնջենականք. այնճ զերպոյնոյ տրքային, որոյ զօրութիւն է անաղթելի. իմաստութիւն անբաւելի. եւ սէրն անքննելի: Նմա օրհնութիւն միշտ զօրութիւն անդադար, փառարանութիւն անլուելի: Եւ շնորհակալութիւն հանճարճ երկրպագութեամբ միշտ եւ անզրաւ յաւիտենիս ամէն: Որ բարեխօսութեամբ եւ ազօ

թիւք միշտ կուսին մարիամու այցելուհոյ մերոյ, և մաղթանօքն և միջնորդութեամբ սրբւոյն Մինասայ և այլ սրբոց՝ եւ կարողութիւն նուաստացելոյ պաշտէիցս ի բազմափիշտ և ի յողնավտանկ ժամանակին յաւարտ հասուցանել զաստուածային և զհոգեկորոզ զգիւրբս աղօթից սրբոյն Գրիգորի նարեկացւոյն, որ ունի առ ինքն ամբարեալ զանազան և պէսպէս աղբրաս մաղթանաց կանխեալ առ Աստուած, որով ամենայն ոք զիզմա հոգւոյ իւրոյ յուսումով վերնդունել ի նմանէ որ տայ աննախանձ հայցողաց:

Ի հայրապետութեան տեսուն Նահապետի Սրբազան կաթողիկոսին Սրբոյ Խթոյն իջմիածնի: Եւ Առաջնորդութեան սրբոյ երուսաղէմի տեսուն Մինասի:

Եւ սուսնորդ մայրաքաղաքին տէր աւետիք վարդապետ:

Արդ՝ և Տէր Մինաս արհի եպիսկոպոս, և պատրիարք սրբոյ Երուսաղէմի որ ի վիճակին հայոց՝ ի կանոնի ժամանակաց ունելով փափաք ընդ աստուածային զրգոյս այսմիկ՝ միշտ և ամենայն ուրեք միկթարէի սովաւ: Իսկ ի շուէն իմ ի սուրբ երուսաղէմ ի թովին ռճի. զսի անդ ևս զրոտն աղօթից սրբոյ նարեկացւոյն այլևս զլուխ և. որպէս տեսանի ի վերջն զրգոյս այսմիկ: Եւ զկնի ամաց ի զնալն իմ ի սուրբ Խթոյն իջմիածնի՝ ի նորին զրգաւանէ. Սաղմոսավանից. ի խորվիրապէ. և ի սեւանու անապատէ Լաու բերել զհինգ զիրք նարեկի և սկսայ սրբազրել զսա թագում զգուշութեամբ՝ այսինքն զաղայնեցալան ի զըշաց ուղղադրեցի ի հնդից օրինակէ: Այլև և վերայ յիշեցեալ զհինգ զլուխ բանս նոյնոյ երանելոյն, ընդ զրգոյս ի մի տուփ շարայարեցի զի մի արտաքոյ մնալով կորուսանիցի աշխատ երանելոյն: Եւ ի դառնալն իմ յիջմիածնէ ի կոստանդինուպօլիս յազգեցութեամբ վերնոյն ի զորմ շարժեալ կամէին տաղազրել զսա արք բարեպաշտօք. վասն որոյ ի ինզրոյ ևոցին շնոհեցաք զօրինակս մեր որպէսզի եղիցի օգուտ վերմանուպաց և պայծառութիւն մերազնեացս:

Արդ՝ լուստմնեալ մանկունք նոր սփռնի, և սպասուորք բանի՝ ընթերցողք՝ նաև զողորմութիւն հայցողք ի տեսնել սոյն սուրբ զրգիւս՝ յիշեցէ առ տէր զնուաստութիւնս մեր և զուք յիշեալ լիջիք, և ընկալլիք զվարձս ի քրիստոսէ յուսոյն մերմէ Ամէն: Արդ՝ երես անկեալ աղաչեմ զտեսարադ իմ որք հանդիպիք սոյն սուրբ զրգիւս իշեցէ միով հայր մերիւ ըստմագլցի Պարոն կարապետի որդի Աստուածատուրս, ևս և հանդուցեալ մայրն իմ մարիամն և զեղբայր իմ պետրոսն. զի կարի յուս աշխատեցայ ի շարելն սրբոյ մատենիս տանելով ի տուէ և ի դիշերի. ևս վատնելով զդրամս յոլով ի յամենայն զործառութիւնս սորին և զուք յիշեալ լիջիք ի Քրիստոսէ յուսոյն մերոյ ամէն:

Զկնի երես անկեալ աղաչեմ զտեսարադ իմ յիշել առ Տէր ոքնամեղ անձս սպասուոր զործարանիս, տուգաղեցի Մինասի որդի Տէր զազարս, և ծնողքս իմ զմինասն՝ և զովհարն և զայլ արեան առու մերձաւորսն ոչք յիշէք յիշեալ լիջիք ամէն:

Այլ և յիշեալիք առ տէր Աղուէեցի Մուրառի որդի պարոն արութիւն, և զեղբայր իւր զտիբրացու զալուստն զի բազում օգնութիւն արարին առաջարկութեան տալոյս:

Այլ և յիշեալիք զաշխատողս սորին զթութերն, և զեղիեան զխաչատուրն շահնադարն յաղօթս մեր: Հուրկ յետոյ և վասն սրբազրուդիս զրգոյս զտիբրացու մաղաքիւսայ յիշել մաղթեմ. որոց տէր յիսուս, պատմառի աշխատողի և ստացողի սորին եղիցի միշտ ձեռնաս: և օգնական Ամէն:

Եւ եղև յաւարտ Տաղազրութեան սրբոյ մատենիս ի թուջ փրկչին ոչր, և հայոց ռճա ամսեանն Մայիսի և ի մայրաքաղաքն Կոստանդինուպօլիս:

ԽԱՆՈՒ. 439-րդ էջէն սկսեալ կը պարունակէ Նարեկացիի ճառերն ու մեկնութիւնները, ինչպէս նաեւ Առաքել ճեղամեմ եւ քաջ հանտըքի «Գովուրիւն ի վերայ Սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ» քերթումը:

Կիւլլէնկեան Մատենադարան

248

Նա 1701

Աղագրութեան ԳԻ

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԵՐԱՅԻՄ ՈՐԴԻ ԱՆՈՒՆ, ՏԵԱՌՆ ՆԵՐՍԷՍԻ ՀԱՅՈՑ, ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍԻ ԱՍԱՑԵԱԼ ԲԱՆ ՄԵՐԹԱ-
ՐՈՒԹԵԱՆ. տանս հայոց վանն ժանկանցն որ օրհնեն զյիսուս միշտ յանուն նորայ ցնծու-
թեամբ:

Թամի Տեանն 1702: Թունվար 8: Ի Փառս մեծագոյնս Աստուծոյ:

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ձուներ:

ԵՐԱՅԻՄ. Տպագրութեան վայրը եւ հրատարակիչը չեն յիշուած: Դատելով գործածուած գի-
րերու տեսակէն, զարդերէն եւ փիշիւններէն, պէտք է զայն համարել Ս. Էջմիածնի եւ Ս.
Սարգսի տպարանի հրատարակութիւն: Իսկ այդ տպարանին ամուսնով հրատարակութիւն այդ
բուականներուն կատարուած է միայն Լիվոնոյի մէջ:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

Տ11-21

Շն. 1702

77

ՀԱՐԱՆՑ ՎԱՐՔ: 1702. 335 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԳԻՐՔ ՀԱՅԵԼԻ ՎԱՐՈՒՑ: ՈՐ ԱՍԻ ՀԱՐԱՆՑ ՎԱՐՔ: Տպագրեցեալ Ի Հայրապետութեան
Տեանն Նահապետի հայոց Կաթողիկոսի:

Ի ԹՎԻՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ 1702: Իսկ ըստ հայոց ոճնա: մայիսի ամսոյ խափն: Ի Փառս մե-
ծագոյնս Աստուծոյ:

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ձուներ:

ԵՐԱՅԻՄ. Տպագրութեան վայրը եւ հրատարակիչը չեն յիշուած: Հաւանաբար Լիվոնոյի
տպագրութիւն. բուզըր, զարդերը, եւ փիշիւնները հարեւմտեան մատուցող՝ Իս. 76 զրբին:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

Յ22

Վա.

78

ՄԱՏԹԵՈՍ ԵՒ ՂՈՒԿԱՍ ՎԱՆԱՆԴԵՑԻՆԵՐ. ԲՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱԿԱՆ: Ամսակը-
տամ, հրտ. Թովմաս Եպս. Վահանգեցի, 1702, 620 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԲՆԱԼԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԻՄԱՍԱՍԻՐԱԿԱՆ: ԿԱՄ: ՏԱՐԵՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ: Որ է բան: Թաղապա Տա-
րերաց՝ և Տարերական որակությունաց, Կառնուածոց՝ և Վերամբարձ զրոսանացն: ուստի/
զոյանայ տմպն՝ մոայն՝ ցօղն՝ և զեամն՝ անձրեւն՝ ձիւնն, Կարկուտն՝ փայտատկն՝ կայ-
ծակն, զեանաւարժն՝ չողմն՝ աղեղն, և այլ առնպիսի Վերամբարձ զրոսանք: Թորինեալ ի
Մատթէոսէ և ի Ղուկասէ յապիրատ Վանանդեան Դպրաց: Ի պէտս մերազնեայ Բանասէր Եղ-
բարց: Տպիւք՝ և ծախիւք Թօմայ Եռամեծ Բարունոյ, և Սրբափայլ Եպիսկոպոսի Վանան-
դեցոյ: Ի Հայրապետութեան Լուսաճեղոյս Աթոռոյն՝ Սրբոյ Էջմիածնի, Տեառն Նաճա-
պետի: Թամի Տեառն. 1702: ԵԱՄտէրղամ:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ Ա

Առ Բանասէր Թորգոմազնեայ Ընդերցօղս:

... Արզ՝ որոց երեւիցին այսօրիկ պիտանիք՝ և հաճոյք. արասցեն յիշման արժանի
զԱռաքելաւորիկ Հայրն մեր՝ զԹօմաս Եռամեծ Բարունին, զՅարմարօղ՝ և զկապժօղ Դոր-
ծարանիս. հանդերձ երկոքումք արեան առու զործակալօքն՝ Մատթէոսի, և Ղուկասոյ:

Իսկ՝ որոց աւելորդ, և անօգուտ թուիցի, անպարսաւս թողուլ զմէզ մաղթեմ. զի
և Բարերարն Առօրեակալ. թողցէ զամենայն յանցանս, զձանուխ՝ և զփոքունս մաղթանօք
սրբոյ եկեղեցոյ իւրոյ. ամէն:

էջ 3

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ Բ

Գոհացողական:

Այսուհետեւ՝ զնկելով զաւարտ այսր զործակի. և զիցի ամենաբարութեան, ամենա-
կալութեան, ամէնիմաստութեան, ամենազօրութեան, անբովանդակութեան, անշուշտ ճշ-
մարտութեան, անեղբ Երանութեան, մշտնջենաւորութեան, և ինքնակամութեանն Աստուծոյ
(Ասեմ) զոհութիւն ի Շնչաւորաց. օրհնութիւն ի յԵղայանեանաց, և պատի ի Բանակոնաց-
փառաբանութիւն ի Բարձունս Երկնի, ի խանութիւն ի օտորեւս Երկրի, և շնորհակալու-
թիւն ի բնակիչս Երկաթանշիրոյն յԵրիս, և յանձնաւորս աւիտեանս աւիտենից ամէն,
ամէն ևւս:

Ձանիւ հասցես տէ շնորհաց.

Մի՛ ծոյլ կենար, և զեղերած:

Մի՛ սիրեր բուն զանդաղանաց.

Մի՛ արթնութիւն բղրաղանաց.

էջ 120

Կիւլպէնեան Մատենադարան

374

Մա-Ղու.

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՇԱՐԱԿՆՈՅ. ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ. ԵՐԳԵՑՄՈՒՆՔ. ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆՔ Աստուածայնոց և երջանկաց որոց վարդապետաց. Հայոց Թարգմանչաց. Զկարգաւորութիւնս եկեղեցւոյ վայելչացուցանողաց: Տպեցեալ յԱմսդէտտամուս քաղաքի: Յամի Տեառն. 1702:

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

... Այլև՝ յիշեցէք յարտառաւելի յազօթս ձեր զԳործարանին անրերելի դստնահրութեամբ կազմողն, և զՏպարանին յոգնազան երկամբք յայտանդիման ի ծայրածօղն, զԵռամեծ Բարունին, և զՄբրափայլ Հայրն ձեր՝ զԹօմաս Հեղաճողի Եպիսկոպոսն որոյ կալին յԱմենավայելուչ ձորոյն Վանանդու Գողթնեաց Գաւառին. զծնողան իւր՝ զՆուրիջան, և զԴիլգար. զեղարան՝ զԴրիգոր զԱրիտաակէս, և զԹակօր. զբոյրն, Զառայ, զՀանգուցեալսն ի Քրիստոս. և զայլ ամենայն արեանաւու ազգայինսն. քանզի ժիւնն յայն Վեհանձին Հաւանութեամբն, Տպիլքն, և Մարիլքն յերբորդուս հուպիս ի յայ ամաս այս Աստուածաշունչ երգարանս, և յանկկեալ աւարտեցաւ յԱմի Տեառն. 1703. Յուլիսի. 15:

Ի վախճանի յիշեցէք ի սուրբ արտէ զՀարազատ աշխատաւորս, զանձանձիւ պաշտօնեայ, զբարեմիտ սպասաւորս, զմտերիմ մասակարարս, և զարեանառու զործակալս նախագեկ Վեհանձնութեան Տպարանի. զՄատթէոսն, զՍինանն, և զառոսն կոխեալ Ղուկաս: Տրիտուր սիրոյ ձերոյ իցլ. զի յայս Հոսանուտ կենցաղոյս վերջին ատուրն շնորհք լիջիք երջանկակրօնք, և յերկրին կենդանեաց առաջին ատուրն՝ փառօք Աստուածաշունչոյ, իրբ զրեալք ի գիրս Գպրութեան աննայց կեանցն. Ամէն:

Մերժեալ ի թէն զիդ ձ մարմնական.

որ ոչ ունի զարմատ յինքեան:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

264-7

1702

80

ԵԱԿՈՐ ՏԵԱՌՆԵՂԵԱՅԻՐ. ԿՏԱԿԴԻՐՔ: Կ. Պոլիս, ապ. Աստուածատուր Կ. Պոլսեցի, 1703. ԲՃԺԲ (212) էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԳՐԴՈՒԿԱՅ ԱՅՍ ՊԱՏՄԷՆ Լախ վասն պալատեանն Յիսուսի Լուսաղէմ Երկրորդ վասն շարժարանացն որ կրեաց առաջի պիղատոսի դատաւորի, և քահանայապետիցն աննայի և կայիափայ: Ասացեալ երանելոյն յակօրայ Տեառն եղբօր: Տպարկեցեալ ի փառս ամենաձեմին Աստուծոյ. օգուտ վերձանդաց ի Հայրապետութեան Տեառն նահապետի որդական կաթողիկոսի ամենայն հայոց. արոյ յաթոյն էջմիածնի եւ արոյ Լուսաղէմի և կոստանդինուպոլսոյ առաջնորդի Տէր Աւետիք վարդապետի: Հոգաբարձութեամբ Աստուածատուրի ազգայնաց զաւակացոյ: Թուջ փրկչին ոչդ: և ի հայոց ոճմբ. ի մայրաքաղաքն կոստանդինուպոլիս:

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Յիշատակարան:

Փա՛ռք պատիւ. և երկրպագութիւնք մշտնջենականք: Այնմ զերպագունայ արքային,

որոյ զօրութիւնն է ահաղթելի. իմաստութիւն ամրակելի. եւ սէրն անքննելի: Եւսմ' օրհնութիւն միշտ զօրութիւն անդադար, փառարանութիւն անլուելի: Եւ շնորհակալութիւն հանդերձ երկրպագութեամբ միշտ եւ անզրաւ յաւիտենիւ ամէն: Որ բարեխօսութեամբ եւ աղօթութիւն միշտ կուսին մարիամու այցելուհին մերոյ, եւ մաղթանօք՝ եւ միջնորդութեամբ արբույն: Մինասայ եւ այլ սրբոց՝ եւ կարօղութիւն նուատացելոյ պաշտօնէիցս ի բազմավիշտ եւ ի յողնավտանդ ժամանակիս յաւարտ հասուցանել զաստուածային եւ զհոգեւորոց զգիւրքս որ կոչի կտակ շարչարանացն Քրիստոսի ասացեալ սրբոյն Եսկորայ Տեառն եղբօրն: Եւ ընդ նմին հետեւակ ճառ արբոյն եփրեմի ասացեալ յաղագս ապաշխարութեան եւ որ օղտիք ի սմանէ կարգալով կամ օրինակելով յիշեցիք միով հայր մերիւ զմատակարարողս սօրին եւ դուք իշեալ լիջիք ի Քրիստոսն ամէն: Ի տպարանի Ատմամատուր Դպրի:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

252

Յա 1703

81

ՅՈԳՆԱԴԻՄԻ ԱՍՏՈՒԱՆԲԱՆԱԿԱՆ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ, ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԻՐՈՂՈՒԹԵԱՆՑ ՍԱՀՄԱՆՔ: Ամսդերտամ, տպ. Թոմաս Եսս. Վանանդեցի, 1704. 6 չհ. + 58 = 64 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՅՈԳՆԱԴԻՄԻ ԱՍՏՈՒԱՆԲԱՆԱԿԱՆ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ, ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԻՐՈՂՈՒԹԵԱՆՑ ՍԱՀՄԱՆՔ: Երկասիրութեամբ մեղուաշան արանց ի մի վայր՝ ըստ կարգի Այրուբնեիցն, հաւաքեցեալք: Ի լոյս ածեալ Տպիւք, եւ Արդեամբք Առաքելաւորի Թոմայ Եսամեծ Վարդապետի Վանանդեցոյ:

Որ հրահանդից վարժարանի.
չէ տակաւին ներկուտ բանի:
Կամ ի հանդէս Զիլոսոֆի,
զանձն իմաստութիւ կրթեալ շունի:
Չայս սահմանաց թէ միտս ունի.
Մեծի ուսման ժառանգ լինի:
Յամի Տեառն. 1704: ՅԱմատելիամ:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Չունի:

ԾԱՆՈԹ. Առաջին էջի նկարին (որ կը ներկայացնէ Արիութիւնը, Արդարութիւնը եւ Խոնհմութիւնը) պսակին մէջ՝ կը գտնուի հետեւեալ յիշատակութիւնը.

Ով Նուրիջանեան
Լէր միշտ Խոնհմ
Արդարարան.
Առջեւ պրսակ
Արիութեան:

Այս գիրքը ապահովաբար հեղինակութիւնն է Մատթէոս կամ Ղուկաս Վանանդեցի-նքու, որովհետեւ էջ 45-ի վրայ կը յայտնէ՝ «Արիստոտէլի յաղագս Առաքինութեանց, եւ Չարութեանց» ըստ կարի ի բուն Յոյն օրինակէ զաղափարեալ՝ եւ կարգադրեցեալ յումեմէն ապիկար դպրէ Վանանդեցոյ:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

371-93

Յա 1704

Կազմեց՝ Ա. Գ.

(Շարք 6)